

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA
THERIACA
^{De}
COELESTI,

Ovam
DEO T.O.T.M. AD SPIRANTE
 CONSENSU GRATIOSISSIMÆ FACULTAT. MEDICÆ
 IN
 PERANTIQA ACADEMIA VITEBERGENSI ELECTORALI
 SUB PRÆSIDIO

DN. D. GEORGII FRANCI,

Aliqvot S. R. I. DNN. ELECTORR. & PRINCIPP.
 Consiliarii & Archiatri Splendidissimi, C. P. Cæsar. Pathol.
 Prof. Publ. longè Celeberrimi, Acad. Leopold. Imper. Adjuncti,
 d. Argi, ac Itali. Recup. Collegæ Gravissimi, &c.

h. t. DECANI Spectabilissimi,

Dn. Promotoris sui sempiternâ observantia
plurimum colendi,

PRO

HONORIBUS SUMMIS IN ARTE MEDICA

IMPETRANDIS,

H. L. Q. S. AD DIEM XII. JAN. MDCXCI.

Eruditorum Examini exponit

JOH. DIETERICUS HOFFSTADIUS,
 DYSELDOPIENSIS.

WITTEMBERGÆ,

Typis MATTHÆI HENCKELI, Acad. Typogr.

RPJCB

ILLUSTRISSIMO AC CELSISSIMO
COMITI AC DOMINO,

DNO. PHILIPPO
REINHARDO,
COMITI HANOVIAE,
RHINECCI ET BIPON-
TII, DYNASTÆ MUNZENBER-
GÆ, LICHTENBERGÆ ET OCH-
SENSTEINII, MARESCHALLO
HÆREDITARIO, ET ADVOCA-
TO SUPREMO ARGENTO-
RATENSI, &c.

DOMINO MEO
CLEMENTISSIMO.

 Vanquam haec tenus ILLU-
STRISSIME DNE COMES, omni stu-
dio & ratione in id incubuerim, qvo pacto IL-
LUSTRISSIMÆ CELSITUDINI TUÆ pro multitudi-
ne beneficiorum, qvin etiam pro singulari isto patroci-
nio, qvo me reliqvesqve cives contra immanissimas ho-
stis invasiones Clementissime protexisti atqve PATREM
PATRIÆ magnum TE præstitisti, vel minimam partem
debitæ meæ Obligationis exsolverem, nulla tamen un-
qvam suppeditabatur occasio, qva vel semel animum me-
um gratissimum TUÆ CELSITUDINI ILLUSTRIS-
SIMÆ coram declarare liceat, nisi qvod nunc amore no-
bilissimi studii Medici, cui jam ab aliquo tempore noctes
diesqve non sine insigni animi delectatione penitus me-
met consecravi, exigua hasce primitias TUÆ CELSI-
TUDINI humillimè dedicare non erubescerem, sum-
mopere rogans, ut illas sereno vultu accipere, mihi ve-
rò animum eximiæ benevolentiæ & gratiæ prorsus sin-
gularis plenissimum conservare ne dederis. Faxit
D. T. O. M. ut CELSISSIME DOMINE COMES,
Protector Patriæ vigilantissimè, cum SERENISSIMA
PRINCIPE CONJUGE TUA omnibus Virtutibus Se-

xu illo dignissimis, immo eundem longè superantibus e-
gregiè condecorata vitam in Nestoreos protrahas annos.
Consernescat stirps Hanoica, & reddat eam DEUS fœ-
cundissimam, ut in omne permaneat ævum, &

Nati natorum & qui nascentur ab illis,
Immortale posteritati relinquunt Nomen ; Accumuletur
ILLUSTRIS DOMUS HANOICA Omnipotens bonis.
Efflorescat in ea exoptatissima pax, latissimeque sese dif-
fundat; splendescat sincera religio & affatim propagetur;
Inclarescat denique Illustris Schola, ut ex ea tanquam ex
eqvo Trojano multi ac insignes prodeant Heroës, qui a-
liqvando suis se virtutibus commendare, & magno orna-
mento, summoque commodo esse possint.

Ego verò omnem meam operam, omnemque men-
tem impendam, ut vivam in honorem DEI, in salutem
proximi, & ut semper agnoscar

ILLUSTRISSIMÆ TUÆ CELSITUDINIS

Dabam Vitebergæ Saxonum
IX. Januarii Anni recens
nati cibis CXCI.

Subjectissimus Servus.

JOH. DIETERIC. HOFFSTADIUS.

I. N. F.
PROOEMIUM.

Am olim ab HEROPHILO A-natomicorum Principe subtilissimo, effato PLINII aliorumq; sumus edocti, medicamenta Deorum esse manus, qvod & ipsum longiori corundem usu, & efficacia, quam in morbis diversis tollendis, sepe diversa obtinent, satis superq; universo ferè terrarum orbis hactenus innotuit. Quanquam non negaverim, quan-doque accidere, ut iisdem quoque non convalescentia, sed mors ab imperitoribus procuretur, quem tamen funestissimum infelicissimumq; effectum non ipsis medicaminibus, sed applicanti illa acceptum ferendum esse, sapientior quisque credit. Abusus verò non tollit usum, sunt tamen sepe cause altiores, quae mala etiam in nostrum convertunt commodum. Quemadmodum verò varios affectus ac insultus morbosos variis depellere conantur medicaminibus, & vix ullum sit, cui non sua adscribatur laus suaq; constet gloria: Ita unicum rantium medicamen mibi sit instar omnium, quod suis se commendat laudibus in quibuscunque ferè & eritudinibus, quibus genus humanum est obnoxium. Hoc enim profectò magnum quid confert ad conservandum statum microcosmicum, eundemq; lasum pristinae sanitati restituendum, omnemq; fert punctum. Hoc certè est quod eminet inter alia tantum,

Quantum lenta solent inter viburna cupressi,

& inventionis curiositate, & ingredientium selectu, & præ-
partitionis æquitatu & usus utilitate, & dosecos parcitate, at-
que assumptionis securitate. Hac omnia & singula ego jam
aliquot retro annis ab Experientissimis Celeberrimisq[ue] artis
medicæ antistitibus cum fuisse expereor, & ipsi mibi insi-
gnes illius virtutes non obscurè innotuerint, experto, ut
fert vulgare verbum, credo Ruperto. Operæ itaque pre-
tium duxi, præ omnibus aliis idem illud eligere & pro virili
pertractare. Est autem heriocum illud medicamen ab in-
signi præstantia cognominatum Theriaca, & quidem suo
meritisimo Benedicta sive Coelestis. Quid cælum ergo
creavit, & à terra medicinam conatui huic nostro & ce-
lesti medicaminicæ cœlestem largiatur eventum & effectum.

CAPUT I.

De Ονοματολογίᾳ.

§. I.

Vemadmodum in eadem re, de qua sermones
instituere quis velit, neutiquam feliciter pro-
gredi; & illa qvæ ex eadem profluent, rite per-
sequi potest, nisi nomen ejusdem præmittat ac
genuinam accuratamq[ue] significationem ex fonte ipsius
deducat, id qvod & Plato sapientum phosphorus, & Hip-
pocrates ἡρική, & Galenus laboriosissimus confirmant,
qvippe qui idem fecisse leguntur. Ita & nos de nomine
THERIACÆ nostræ COELESTIS solliciti esse debemus,
anteqvam ad ulteriora progrediamur.

§. II. Est autem THERIACA, origine sua vox græ-
ca, qvæ ab eo qvod est ἡρική, fera seu bestia in genere, in
specie verò aliam adhuc significationem nobis forte magis
convenientem. Exc. Bruno in Lexico suo p. m. 1133. τῷ ἡρ-

ηρι

q̄oꝝ as̄ignat, qvōd videlicet qvāsi καὶ ἐγοχὴν denotet vipersam seu serpentem. Etēnī licet vipersa seu serpens animaliās audiat maximē noxiūm, qvōd insigne detrimen-
tum, qvin etiam mortem ipsam suo venenato atqve mali-
gno morsu interre posse, qvæ maximē sit venenata sive tan-
tum respectu quarundam partium, utpote capitis & fellis,
prout Schröderus in pharmacopeja sua vult, vid. loc. de
viperis, & Cl. Waldschmid disp. Theriaca Greiff. Cœlest.
cap. i. p. m. 2. Celeb. D. Joh. Dolæus in Theatro Theria-
cæ, Cœlest. Hoffstatt. cap. i. p. m. 13. seq.

§. III. Certum tamen est, & usū experientiaqve sat
comprobatum insignem quoqve longe qvæ saluberrimam
vim recte præparatas possidere antilæmicam & iisdem de-
bellandis inservire morbis, qvos antea vel ipsamet pro-
curaverat. Tam provida est natura, ut vix qvicqvam in
se contineat tam letiferum, tamqve venenata qualitate
præditum, cui non suum quoqve indiderit antidotum.

§. IV. Ex ipsis verò viperis medicamina parari pos-
se non modo omni vi nocendi prorsus destituta, sed & sum-
mè utilia in profliganda malignitate, illud ex præsenti no-
stra THERIACA, qvam carnes viperarum non in exigua
quantitate ingrediuntur, luce meridiana clarius est, & ex
professo hoc docuit pecul. tr. Clariss. Moyses Charas, &
Acutissimus D. D. Ettmüllerus disp. Inaugurali doctissima
de morsu viperarum.

§. V. Cognominatur verò COELESTIS non aliun-
de nisi ab insigni sua virtute & sanè stupenda, qvæ cætera
omnia medicamina utcunqve præstantia multis sanè para-
fangis antecellit, qvemadmodum sol sua luce radians tot
mille stellas superat. Conf. Ampliss. D. D. Joh. Jac. Wald-
schmidt. disp. de Theriaca Greiffiana, Cœlesti dicta, cap. i.
p. m. 2. & Cl. D. Joh. Dolæum l. a. p. m. 16. ac Magnificum

Splen-

Splendidissimumque D. D. Georgium Francum ibid. p. m.
73. Idem enim & olim alii fecerunt, ut medicaminibus
certa imponerent nomina, quiibus suas extollerent laudes
& encomia, eaqve prae reliqvis singulariqquadam praerogatia
tiva gaudere, indicent, prout & balsamum vita, & aqua
Carbunculi, qui non ex Carbunculo, sed diversi generis
aromatibus functiones vitales restaurantibus prapparatur.

§. VI. Sunt & alia quiæ Polychresta vocant ob multipli-
cum usum, quiem præstant: Imm. o Panchresta, quiasi in
omnibus affectibus convenient. Vel cognomina illa de-
sumsere ab effectu notabilis alio, velut olim Theriac*a* rati
onis dicebatur teste Gal. L. de Theriac. ad Pamphilium,
Conf. Gorr. apud Cl. Brunoh. Lex. Med. p. 424. & Au-
tor. pharmacop. August. f. m. 228. vel à suis Auctoribus, à
quiibus adinventa vel adaucta, prout Theriac*a* sic dicta An-
dromachi Senioris, Aelii Galli, Antiochi philometoris,
Euclidis, Zenonis, Quercetani, Greiffii &c. innuit.

§. VII. Et certè accommodatius nomen nostræ
Theriacæ imponi posse, vix video, cùm Numen Cœleste
singulari bonitate gratiam suam hominibus clementissi-
mè in ea concesserit, ut ut ea multa alia, tamen vel impri-
mis Theriacam omnibus illis præferendam & prorsus divi-
nam adinvenire, adinventam augere auctamque ad usum
saluberrimum conferre, nobis benignissimè largita sit
quiasi coelitus.

CAPUT II.

De Auctoribus Ejusdem.

§. I.

Diversas olim à Græcis traditas fuisse descriptiones The-
riacæ, indeque ad Arabes translatas, notissimum est.
Hinc legimus Theriacam Diatessaron Mesues, vel Avicen-
na.

ꝝ. Conf. pharmacop. August. class. XIV. & Zvwölfferi animadversiones in eandem p. m. 240. Sed erat illa tum temporis iugementis magis dicata quam ipsis hominibus, quam quam & hæc additis quibusdam aliis convenientibus, simplicibus, aromatibus atque radicibus ad usum humanum plurimosque affectus refrænandos salutares & insignes possideat vires, teste jam commemorato laboriosissimo Auctore l.c..

§. II. Immo plura medicamina nomen Theriacæ sibi olim vindicasse legimus. Intèr quæ tamen rei medicæ studiosissimus Andromachus Senior Cretensis, Nero-niſ Cæſ. Medicus, de quo Galenus l. 1. de Antid. C. 1. & lib. 1. de Ther. ad Pison. c. 5. ac Vossius de Math. c. 33. §. 10. apud Cl. J. J. Hoffmannum in Lex. Univ. f.m. 117. primariam instituit, versibusque delineavit, ingredientia varia proposituit, ex iisque valde diversis tandem hanc massam famosam concinnavit.

§. III. Tantum verò in confiencia ea adhibuit laborem, tantam curam, tantamque industriam, ut exoptatissimo cum successu agrötis propinaverit, & propterea quodcumque tum temporis maximi erat usus Principibus, immo ipsis Imperatoribus, ut de nullō alio medicamine tantas fecerint laudes, quam de hoc ipso, ob felicissimas virtutes laudabilissimosque effectus, quos ex eo percepérunt. Hanc doctis Com̄mentariis illustrarunt Viri de rep. medica longè meritissimi Bartholom. a Maranta Italicè, sed latine per Joach. Camerarium, Anton. Berthiolus, El. Bonvinius, Rondeletius, J. H. Meibomius; & nostris temporibus Illustris Thom. Bartholinus; Danorum decus, Moses Charas in Pharmacop. Galenico Chym. lib. 1. cap. 20. p. m. 277. seqq. Cordatisimus Rei pharmaceuticæ scrutator Dan. Ludovici dissert. I. p. m. 220. seqq. aliquique. Illud cum

ad posteriores crebra & diligent evolutione librorum
pervenisset, compositionem ejus approbaverunt.

§. IV. Hispani verò raro Theriacam vulgarem in
usum vocant, sed ejus loco substituunt SMARAGDINAM,
cujus descriptionem tradit Zacutus Lusitanus & Archiater
Bavarus Thirmairius in suis consiliis p. 28. teste Wald-
schmid. l.c. p. m. 12. Ita legimus THERIACAM Androma-
chi REFORMATAM per D. D. D' Aqvin ap. laud. Moys.
Charas l. a.p. m. 285. seq. Ita legitur THERIACA ANTI-
MONIATA CHYMICA ap. Dan. Ludovic. dissert. 1.
p. m. 220.

§. V. Verum cum dies ex trito proverbio, diem do-
ceat, ulterioriè rerum abstrusissimarum investiganda-
rum sedula experientia edocti fuissent, aliam longè excel-
lentiorem præstantioremq; Theriacam excogitaverunt,
qvam cognomine COELESTEM nuncupaverunt seu
BENEDICTAM, cujus primum Auctorem cum Jacobo
von Dohren, Pharmacopæo-Chymico Cassellano in pecul.
tr. de Eadem Cassellis 1676. in 12. potissimum verò Exc. D.
D. Waldschmid. l. c. c. 1. p. m. 2. ac Eruditiss. Patronoq; ve
summo D. D. Franco in Epist. ad me in Theriaca Cœlesti
Hoffstatt. p. m. 71. seq. agnoscimus solertissimum Galliæ
Regis Medicum Josephum Qvercetanum Armeniacum,
(qvem Gallicè Chesnæum vocat Jac. Gaffarellus de Curio-
sitt. Inauditt. cap. V. p. m. 98.) vid. Celeberr. oculatissi-
mumq; D. Dr. Georgium Francum in progr. Botan. ad
Agri Heidelbergensis viridaria, ubi de ~~malvaceis~~ plantarum
prolixè agit, p. m. 27. Idem quoq; Qvercetanus insi-
gnis Chemicus describit in pharmacop. Dogm. restit. cap.
23. & in Alexiaco. Adde Schröder. in Pharmacop. l. 2. &
ad h. l. Clavem Celeberr. D. Frid. Hoffmann. Verum ejus

de-

descriptionem qvidem breviorem, sed non minus valde accuratam concinnamqve deprehendimus.

§. VI. Nec enim medicaminum farrago medicinam laudabilem efficit, sed eorundem artificiosa præparatio, solutio & virium intimarum extractio. Ab hoc translata est & sensim magisqve polita teste sèpius allegato insigni Medico D.D. Franco, in laud. Epist. p.m. 72. à Clarissimo ac solertissimo Tubingenium Pharmacopæo - Chymico Friderico Greiffio, (cujus vitam videre est ap. Excell. D.D. Mercklinum in Lindenio Renovat. p. m. 306. & Paul. Freherum in Theatro Virorum Eruditior. f. m. 1407.) qui quoqve heic suam proposuit operam atqye diligentiam singularem comprobavit posteritati, qvippe non solum alia, qvam Qvercetanus superaddidit ingredientia, cor præcipue & vires respicientia, sed ipsum quoqve præparandi modum nonnihil correxit, ipsamqve Theriacam Cœlestem propriis sumtibus Tubingæ præparavit, teste Cl. Waldschmid. l.a. c. i. p. m. 2. seq. ut ita ingeniosissimi Qvercetani memoria nunquam apud nos sit intermoritura.

§. VII. Porro à Greiffio primum Tubingenses atq; Stutgardiani, dein Hanovienses, uti præstantissimus Heraeus 1667. acceperunt cui tamen pec. scripto prædictus D. Greiffius obstitit, ceu è programm. & concione funebri B. Greiffi refert Cl. Freherus l.a. Postea Cassellenses insigne hoc pharmacum sunt mutuati, indeqve ad Francofurtenses, Heydelbergenses aliosqve pervenit, circa Rhenum hærentes, ut jam perspecta gigantei hujus remedii (ita vocavit Celeberr. atqve facundissimus D. D. Georgius Francus olim in Epistola ad me super eodem p. m. 71.) præstantia, nemo non illius particeps fieri desideret. Vide omnino Excell. Dn. Consil. & Archiatr. Hassiaci Joh. Dolai, Fautoris & Amici mei magni Theatrum Theriacæ Cœlestis

titis Hoffstadianæ Cap. I. p. m. ii. Hanov. 1680. in 12. qvī pag.
seq. de hac ipsa nostra Compositione (præfiscini tamē
dixerim) benevolē sentit.

C A P U T III.

De ipso medicamento ejusq; descri- ptione..

s. i.

QVanquam ipse Overctanus in colligendis eligendisq;
simplicibus, ut illis heriocum illud levamen confice-
re posset, maximē industrium se exhibuerit, atqve extra-
ctiones, solutiones, depurationes certis suis præstiterit
menstruis; Greiffius tamen qvi in pharmaceuticis atqve
chemicis observationibus non parū sudavit, compositio-
nem ipsius reformavit, emendavit, qvæ putavit laudabili-
ter addi posse, eaaddidit, atqve sic ipse opus est aggressus,
summoq; cum studio elaboravit, atqve insigniter ipsam
Theriacam Cœlestem extulit, ac propterea lēgi meretur
peculiaris tractatus, qvem de ea scripsit, verba ex illo, re-
ferente Jacob von Dohren, pharmacopœo Cassellano pec-
tr. p. m. 24. hæc sunt: *Theriaca Cœlestis est antidotus uni-
versalis, roborans, venenis resistens, fluxus immoderatos
cobibens, dolores mitigans, morbosq; deploratos & fere incu-
rribiles propellens estq; ve instar Panacea &c.*

S. II. Et si nullum medicamentum natura provida,
arsq; ve sedula prodidit, qvod laudem meretur, sanē est no-
stra Theriaca Cœlestis, cuiusq; ve compositionem à Greif-
fiosum mutuati. Sed qvam primum ad nostras eā per-
venit manus, nobis tamen non satis correcta esse videbatur,
sed multa adhuc continere, qvæ digna essent ulteriori ali-
q; ve lima, & circumspectiori emendatione, in primis circa
pon-

pondus gummi atque opii. Etenim cum gummi ob ingentem copiam vires opii quod in minori quantitate adest, basinque constituere Theriacæ debet, obtundant atque debilitent, quartam tantum partem eorum ad vires opii integras conservandas, doloresque atrocissimos eo citius secundandos sumendam esse putavi. Alia ut taceam quæ addidi quæque quoad dosin immixui.

§. III. Verum ad evitandam temeritatem in re præfertim altioris indaginis, in qua salus humana versatur, proprio hoc meo consilio correctionem in me suscipere noluī, sed sententiam meam genuinè communicavi cum Celeberrimis quibusdam & ingeniosissimis Magnorum Principum Archiatris & Poliatris, quales sunt Excellensissimus multisq[ue] nominibus prosequendus: D. D. Francus, D. D. Joh. Daniël Hoffstius, D. D. Joh. Gottfr. Geilfius, D. D. Joh. Ludov. Wizelius, D. D. Joh. Jac. Waldschmidius, D. D. Joh. Hoffstadius, D. D. Jac. Dorelius, & Dn. Lic. Joh. Helfr. Jungken, Omnes Doctores longè meritisimi, & Celeberrimi; Hi omnes ac singuli in consilium hoc meum lubentissime concederunt maximeque approbaverunt.

§. IV. Quare non ita multo post assistance summo animarum Archiatro meas quoque tentavi vires in conficienda Theriaca mea Coelesti, seduloq[ue] à me reformata, quod non solum feliciter sum aggressus, verum quoque ad finem cum DEO perduxì exoptatissimum A. C. cl. I^o CXXC. Et factum est felicissimo hoc eventu quem in multis desperatis deploratisque motibus satis compertum habeo, ut gravissimas illas curas, labores, molestias, quas mihi hoc modo creavi, prorsus contemserim. Quid etiam ansam inde arripui, plura ejusmodi dignissima in posterum medicamina conficiendi, sicuti & reapse confecit. t. ipsum Mithri-

datuum ad libras CCC. Theriacam Andromachi ad libras
D. Diascordium Fracastorii ad libras C. Confectionem Al-
kermes ad libras L. Antidotum Matthioli ad rotidem, Ipsam
verò Theriacam Cœlestem ad libras XII. sumtu certe & la-
bore non contemnendo, qvod præfiscini dixero.

CAPUT IV.

De Ingredientibus seorsum.

ANequam ad ipsam præparationem & mixtionem pro-
gressum faciamus, ordo postulat, ut singula ejusdem,
commemoremus simplicia & composita. Fecit hoc qui-
dem ante nos Experientiss. Archiater D. D. Waldschmid-
ius l. a. cap. 2. per totum, qvi videatur p. m. 3. seqq. & No-
biliss. Dn. D. Dolæus l. a. cap. 2. p. m. 18. Nos pace aliorum
hac vice ea in quatuor dispescemus classes, qvarum prima
regnunt vegetabile, hæcque potissimum, ita ut medica-
mentorum è regno vegetabili desumtorum Reginam, &
qvod cuncta multis præcellat parasangis, vocet Celeberr.
D. D. Joh. Jac. Waldschmid. disp. de Theriaca Greiffiana
cap. I. p. m. 1. Marpurgi 1674. secunda Animale, tertia Mi-
nerale, & qvarta denique exhibet composita.

E. Classe prima Ordo est primus.

Ex Regno vegetabili sunt sequentia, qvæ in certos ordi-
nes subdividimus.

E. RADICIBUS,

Angelicæ.

Zedoar.

Aristol. R.V.

Cardopat.

Dictamn. alb.

Gentian. alb.

Imperator.

Petasitid.

Pimpinell.

Scorzon. ver. Hisp.

Serpentar.

Succis. s. mors:Diabol.

Tormentill.

Va-

Valerian.
Vincetoxic.
Aristol. L.
Afari.
Cyper R.
Contrajerv.
Cruciat.
Galang.
Enul. Camp.
Jrid. Flor.
Zingiber.
Meu.
Pentaphyll.
Rhapont.
Rhabarb. opt.
Acor. f. calam. arom.

Ordo secundus.

E X H E R B I S .

Card. bened.
Dictamn. Cr.
Galeg.
Rut.
Scord. Cret.
nostr.
Schoenanth.
Abrotan.
Chamædr.
Chamæpith.
Calamenth.
Marrub.
Origan.

Pol. Cretic.
Rorismarin.
Salv. min.
Scabios.
Majoran.
Mar. Ver.

Ordo Tertius est.
E FLOR.
Spic. Celtic.
Stachad. Arab.
Spic. Indic.
Rosar.
Hyperic.
Centaur.
Calendul.
Croc. or. c. menstruo volat.

Thomson. extr.

Macis.

Ordo quartus constat.
E LIGNIS.

Aloes.
Aspalath.
Sandal. Citr.

Ordo quintus exhibet
SUCC.

Rad. Glycyrrhizæ
Opii ad mentem Magni
Chimiatri Joel Langelotti.
correcti & depurati.

Ordo

Ordo sextus continet.
BACC. & FRVCT.

Juniper. Laur. Parid. Herb. Piper. long.
alb. nigr. Cardam. exc. Carpolabs. Cubebar. Caryophyll.

Ordo septimus refert.
CORT.

Cass. lign. Cinnamomatu. Costarverde.

Ordo octavus complectitur.

Buniad. s. Nap. sylvestr. Card. bened. Citr. exhort. Aqvileg. Ammeos. Amomi. Anisi. Dauc. Cret. Hyperic. Rut. Sesel. s. sil. mont. Thlasp. s. nasturt. alb.

Ordo nonus sistit.
GUMM.

Myrrh. non aceto sed singu-
lari solut. menstruo.

Oliban. Sagapen. Sandarac. Aspalath. Galban. Mastich. Opoponac. Arabic.

Resin. Styrac. Camphor.

Ordo decimus proponit.
Ol. Nucif. Caryophyll. Nuc. moschat. Succin.

Ordo undecimus addit.
Spir. Therebinth.

Ordo duodecimus illis
jungit.
Bals. peruvian. in menstruo
qvodam volatili & oleo-
so solut.

Ordo decimus tertius sub-
ministrat.
Trochisc. de Scilla.

Ordo

Ordo decimus quartus de- Magist. Corall. solub.
niqve recenset Corallia præparata, Θ co-
Θvol. Cochlear. Tartar. rallorum.

Jam ad Classem II. progredimur, qvæ Regnum animale
offert : Ex eo sequentia subministrantur,

Trochisc. viper. Serpent. nostr. phil. calcin. Castoreum
cum spirit. alcalis. ad normam Famigeratissimi D. D. Wedelii. Hoc enim meritissimo suo inter potentissima refer-
tur medicamenta; adeo ut mihi valde arriserint versus isti
ambo mnemoneutici Svakissimi & acutissimi D. D. Franci,
qvos nuper inter prandium ab ipso addidici:

Sex sunt in medicis, qvæ vincunt robore taurum,
Succina , Castoreum , Mars , Camphora , Tar-
tarus , Aurum.

Est & C. C. philos. calcin. Bezoar Orient.

Item: Serpentes præpar. Occident.

Mater perlar.

Lapill. cancr. fluvi.

Perlæ oriental.

Sal matr. perlar.

Margarit.

Lapill. Gammar.

Galreda C. C.

Magist. solub. f. sta Eſ-
ſent.

Matr. perlar.

Perlar. orient.

Θ vol. C. C.

Parat, ad mentem Magni Wedelii hæcque ab
Excell. Archiatris D. D. Geilfusio & D. D. Waldschmidio
mirè commendabantur, vid. Celeb. D. D. Dolæum l. a.
cap. 2. p. m. 31.

Clasfis, I I I.

Regnum Minerale producit, ubi occurrunt.	
Spir. Vitriol.	Magist. solub. s. & ta Essent.
Terra sigill. Siles.	Chrysolith.
	Rubin.
Turcic.	
Lap. Chrysolith.	Granat.
Granat.	Hyacinth.
Hyacinth.	Smaragd.
Rubin.	Evol. Succin.
Smaragd. ana ppt.	

Ultimo Clasfis IV. Medicamenta Composita recenset,
qvæ sunt :

Specif. cephal. D.D.M. constans ex Margar. succin.
alb. Unicorn. fæcul. pœon. bez. or. ♂ fin. &c.
Bezoard Mineral. chymic. mod. præparat.
Bezoard Animal. ex serpent. & rad. Angel. Valer.
& herb. rut.

CAPUT V.

De Præparatione & mixtione.

§. I.

Præmissa serie ingredientium extriplici regno, proximum est, ut ad ipsam præparationem & mixtionem nos accingamus. Initium itaque facimus bono cum Deo hoc modo : Sumuntur Pulpæ Scillæ aut loco ejus Troch. de Scilla s. q. grossø modo pulveris. per se infund. menstruo quodam ex Spiritu vini rectificatisimo accedente Sale alkalicø manifesto, ut menstruum à phlegmate probè depuretur & penetrantiores acquirat vires.

Tro-

§. II. Trochisci viperar. simili modo ad pulverem redacti proprio menstruo infunduntur, qvæ infusio bis terque est reiteranda prout notum est.

§. III. Serpentes nostri philosophi: sunt præparand: Secundum Methodum chimicor., ut à venenata malignitate liberentur.

Pulpa allii cùm menstruo aliquo peculiari extrahenda,

§. IV. Opium juxta methodum Excellentissimi Chimiatri & Archiatri Holsatici Dn. Langelotti corrigendum & depurandum ad consistentiam mellis inspissati. Tantum opii sumitur quantum ad basin constitutendam sufficit. Conf. D. D. Dolæum l. i. p. m. 33.

§. V. Myrrha selecta non aceto, sicut alii volunt, sed singulare itidem gaudet menstruo ad dissolvendas partes resinosas idoneo.

§. VI. Crocus optimus & orientalis menstruo volatili, & qvidem methodo Thomsonis medici Angli celeberrimi extrahendus, bisqve auter infusio reiteranda, & in extractum molle redigenda.

§. VII. Castoreum spiritu alcalisato ad mentem D. D. Wedelii professoris Jenensis Celeberrimi & nobilissimi digestum extrahendum pondere dimid. pars croci sumenda est.

§. VIII. Aromata varia sunt; & egregia medicamenta ex iis elici possunt. Omnia autem sunt in pulvrem mediocr. redigenda, tum menstruo aliquo spirituoso valdeqve volatili, ad extrahendas partes oleosas easqve à compedibus suis liberandas utendum, sed infusio saepius est repetenda.

§. IX. Vegetabilia, ut herbæ, flores, radices, ligna, semina, baccæ, unum idemqve medium spirituosum habent. Sed singula seorsum extrahere oportet, ut eo meli-

vis particulae, oleosae, resinosae, & volatiles, qvæ in qvibusdam reperiuntur, elici & ad actum deduci queant.

§. X. Succi per se sunt infundendi menstruo qvod ex vino malvatico factum est.

§. XI. Gummi similiter per se lento igne dissolven-
da, sed in minori quantitate, quam antea à qvibusdam
pharmacopæis dispensata fuerunt, idqve potissimum pro-
pter opium, cuiusqve vires alias magis obtunderentur &
supprimerentur.

§. XII. Camphora per se spiritu theriacali sive oleo
qvodam destillato venit solvenda.

§. XIII. Gummi arabic. Corn. C. phil. Calc. & ter-
ra sigillat. propter mucilaginem suam certo qvoqve men-
struo indigent.

§. XIV. Oleum nuc. moschat. lento igne solutum
reliquis oleis destillatis secundum artem & cautè admis-
scendum est ob volatilitatem quam posidet.

§. XV. Resina styracis oleoso qvodam dissolvitur
commodè, qvibus omnibus

§. XVI. Olea destillata & spiritus secundum artem
pharmaceuticam admiscentur.

§. XVII. Balsamum Peruvianum seu Indicum ve-
rum, oleis destillatis probe dissolutum massa priori gra-
datim affundendum.

§. XIX. Postquam peculiariibus & appropriatis
menstruis vires nobilissimas ex modo recensitis ingredi-
entibus intra qvatuordecim dies extraxi, atqve sub prælo
fortissime expressi, tum iterum ejusdem generis liquo-
rem super affudi remanentiis qui relinqvendus per octo-
duum super illas, hocqve ter repetendum est.

Cum

§. XIX. Cum jam mihi Viderentur omnes vires
probè extractæ, infusiones singulas per chartam bibulam
filtravi, & conjungenda conjunxi, atqve per arenam in Bal-
neo Mariæ abstraxi ultra medietatem usqve; spiritum vero
destillatum volatilem ritè custodivi, cuius residuum vitro
inclusi, sed speciebus remanentibus sub prælo expressis ad-
huc semel aquam Theriacalem affudi, & altero die per
alembicum abstraxi, hanc aquam seorsum mixturæ inter-
miscri, residuum hujus in alembico iterum per chartam
bibulam trajeci.

§. XX. Et quia quædam sunt simplicia, qvorum vi-
res spiritibus omnes extrahi non possunt, idcirco phlegma
quoddam ad præstandum hoc postremo reqviritur. Facta
filtratione inspissantur ad consistentiam extracti mollis,
qvod spiritu abstracto Theriacali volatilem iterum solvitur,
filtratur & solutioni antea factæ additur.

§. XXI. Tandem ex remanentibus speciebus sive
capite mortuo exsiccato inqve cinerem redacto lixivium,
& ex hoc sal aliquod album & crystallinum paravi sed sine
sulphure, qvia existimo cum Æ non solum impuritatē
Ois, sed etiam multum virium ejusdem in auras avolare.

§. XXII. Absoluta itaque infusione, expressione,
filtratione, destillatione, inspissatione, solutione & salifica-
tione, tunc porro laboriosa opera ad massam redigi cui non
solum illos volatiles in minori copia verum etiam Æam
Theriacalem, quam adhuc fortissimum odorem & sapo-
rem habere deprehendi, & Æ pariter addebat, licet ejus-
dem exigua erat portio.

§. XXIII. Opium vero seorsum solutum secundum
methodum chemicorum inspissavi, & reliquo extracto
adjunxi. Cætera ingredientia, ut descriptio mea clare in-
nuit secundum artem pharmaceuticam similiter massa ad-

didi, de qua hic prolixè agere possemus, nisi brevitati stude-
deremus & in aliud tempus reservaremus ubi Deo volente
cum omnibus illis qui operationibus ejusmodi delectan-
tur non solum integrum & veram compositionem, corre-
ctionem & præparationem additis adhuc aliis minus usita-
tatis tractatu qvodam brevi communicabo & publici juris
faciam, ubi DEO visum erit, nec lectori ingratum accidet.

§. XXIV. Omnibus sic optimè sibi invicem com-
mixtis & agitatis facienda est massa mollior, qvam cum
Quercetano, Greiffo, & aliis Theriacam Benedictam vo-
camus. Ut igitur ex ea Theriaca Cœlestis paretur sequentia
sunt addenda:

§. XXV. Serpentes nostri recto tempore collecti &
enecti in umbra exsiccandi sunt sine cute capite, cauda &
intestinis.

§. XXVI. Bezoardicum animale secundum Schrö-
der: Cap. 5. pag. 309. ritè præparandum & in subtilissimum
pulverem redigendum.

§. XXVII. Galreda Corn. Cerv. omitti & in locum
illius substitui potest Corn. Cerv. Philos. ppt.

§. XXVIII. Specificum Cephal. D. D. Michaëlis ex
præparatis & non ex magisteriis præcipitantibus compo-
nendum nihilominus ex cinnabari & ii sublimata.

§. XXIX. Bezoar Oriental. & occidental. pretiosissi-
mum, item magisteria solubilia, seu quinta essentia Cor-
allorum, matris perlarum oculor. cancr. perlar. orient.
chrysolith. rubin. granat. smaragd. hyacinth. Menstruo
singularissimo nempe sale, seu balsamo terræ & sulphure
vegetabilis præparanda, ne pretiosa hæc in Caput mortuum
redigantur, & ita vires excellentes obtundantur.

§. XXX. Salia volatilia chemicè sublimanda, sunt
autem Өvolat. G.C. Tartari, succin. & cochlear. hæc omnia
secun-

secundum methodum acerimi Wedelii sunt præparanda.

§. XXXI. Offa de Cord. Cervi, terr. sigill. Siles & Turcica, unicornu fossile ac verum in subtilem redigenda pulverem.

§. XXXII. Ambra grysea spiritu aliquo dissolvenda. Heic jam denuo audiamus Nobiliss. D. D. Waldschmid. qui l. a. p. m. 6. ubi recensuerat ingredientia, addit: Ad horum omnium præparationem, extractionem & mixtionem singularis non solum requiritur pharmacopœi industria; verum rara quoque in operando quædam dexteritas & scientia.

§. XXXIII. His ergo rite præparatis & certa quædam *έγχειρος* ad massam justam redactis, evadit exinde Heroicum istud medicamen, quam Theriacam seu panaceam reformatam Hoffstadiānam vocamus, quemadmodum ex Theatro D. D. Dolai Archiatri & Consiliar. Sereniss. Dn. Landgray. Hasso Cassellensis pluribus videre est.

C A P U T VI.

De medicament. usu in genere & specie.

§. I.

Prædicta justa fermentatione præstantissimi hujus medicamenti, in usum saluberrimum illud convertitur, qui amplissimus est, & quod ad *generales* ipsius *virtutes* excellentes concernit, quis nescit, quantum valeat in effrænato & tumultario spirituum animalium motu pristinæ tranquillitati & quieti restituendo? Quis tam obiter versatus est, in medicis, quem lateat vis ejus eximia fermentativa, quæ sangvinis *δυνατοῖς* ad legitimam *κατάστασιν* reducat?

Quis

Qvis immemor est, quantum INSENSIBILEM
TRANSPirationem IMPEDITAM promoveat, at-
que fomitem malorum per diaφέγμα foras eliminet, & na-
turam qvæ oneri succumbere debebat, ab eo liberet. Ad
qvod medicamen in diversi generis cruciatibus atqve EX-
QVISITISSIMIS DOLORIBUS commodè sedandis tutius
confugiendum esse existimabimus, nisi ad opiatum hoc no-
strum? Conf. Dolæum l. a. p. m. 38.

S. II. Qvod singulares ejusdem usus attinet, qvām
longissime sese illi extendunt. Est præterea ANTIDOTUS
UNIVERSALIS ROBORANS, teste Waldschmid.
l. a. p. m. 7. apud qvem Auctores Collegii Archiatrorum
Wurtembergicorum his verbis: Est confortativum, ubi
sc. vires tam vitales, qvām animales & naturales vel a ma-
lignitate vel fervore aut acrimonia humorum aut vapo-
rum, vel qvoqve à nimis coagulationibus vim patiuntur
D. D. Waldschmid l. c. p. m. ead.

S. III. Facit etiam ad PESTEM a omnia cujuscun-
que generis VENENA Waldschmid. l. c. 3. p. m. 7. Dolæus
l. c. p. m. 35. 43. seq. & malignitatem depellendam; hinc in
FEBRIBUS PETECHIALIBUS laudat Celeb. D.G. Francus
Lynceus ille Argus l. a. p. 78. sifit urgentiora symptomata,
utpote ἀγεννία Dolæus l. a. p. m. 35. 42. atrocissimos ex-
quisitisimosqve dolores mitigat prælaudatus D. D. Georg.
Francus l. a. p. m. 77. cohibet NIMIUM FLUXUM;
Waldschmid. l. a. p. m. 7. sifit HÆMORRHAGIAS, & in-
numeris alis malis obicem ponit, nempe CEPHALAL-
GIÆ, particulas acres obtundendo, APOPLEXIÆ, vid.
omnino Ampliss. D. D. Dolæum l. a. p. m. 41. seq. sangvi-
nem ad justam fermentationē adigendo, OBSTRUCTIO-
NESQVE in cerebro adimendo, prodest pariter in VER-
TIGINE Dolæus l. a. p. 42. & DELIRIO & MELAN-
CHO-

CHOLIA & MANIA spiritus in motu peccantes reducendo.

§. IV. Tollit EPILEPSIAM vid. Cl. Dolæum p. m. 38. seq. excursionem spirituum ferocium impediendo, levamen adfert in CONVULSIONIBUS MOTIBUSQUE SPASMODICIS seu CONVULSIVIS vid. insign. D. Dolæum p. m. 39. seq. acidum corrigendo; IN AURIUM TINNITU post purgantia ad materiam rēstantem consumentam laudat Conr. Johren. prax. chim. f. i. c. 9. p. m. 157. præstat in POLLUTIONE NOCTURNA & GONNORHOEA utraqve D. Dolæus p. m. 62. vias nimirum dilatatas modicè constringendo & virulentiam removendo, ceu insigni cum fructu heic exhibuisse Magnif. atqve Excell. D. D. Joh. Ernest. Morgensternum, Archiatr. Eleet. Saxon. intellexi ex Ampl. Dn. Præside, addito simul Bals. de Tolu.

§. V. In MEMORIAE DEBILITATE, Spiritus confortando, vid. Cl. D. D. Dolæum l. a. p. m. 42. In LEPROSA, ELEPHANTIASI, SCABIE, nec non Lue & ea laudatur maximè ab Eodem Ib. p. m. 46. seq. In ANXIETATIBUS HYPOCHONDRIORUM, in NAUSEIS, INQUIETUDINIBUSQUE nimiris. Id. Ib. p. m. 49. In FEBRIBUS CATARRHALIBUS, Id. Ib. p. m. 51. In ANOREXIA, DOLORE & ARDORE VENTRICULI, in CONCOCTIONIS & CHYLOSEOS LÆSIONIBUS, in RUCTU ACIDO, FLUXU ALVI SANGVINEO, vulgo HEPATICO, In FLUXIONIBUS ARTICULARUM, ANGINA, ASCITE, HÆMOPTYSI Id. Ib. p. m. 53. seq. &c.

§. VI. Conducit in PARALYSI, MORBILLIS & VARIOLIS Conf. Dolæum p. m. 36. & Eruditiss. Dn. D. G. Francum p. m. 78. corpus ad sudorem disponendo In

D SCOR-

S C O R B U T O tam in eo qvi à salibus fixis & terrestribus
qvām qvi à salibus volatilibus oritur , mirum quantum ad-
juvat , motum salium volatilium immodicum refrænan-
do nimiamqve acrimoniam cum sudore auferendo ; vires
exferit in doloribus PODAGRICIS , CHIRAGRICIS ,
ISCHIADICIS ET ARTHRITICIS Dolæus p. m. 56. it.
DENTIUM & NEPHRITICIS acidi cuspides infringend-
do & obfuscando , laudatur in ARTHRITIDE VAGA &
S C O R B U T I C A , ATROPHIA , Dolæus p. m. 58. in
ILIACA PASSIONE & LIENTERIA , motum peristalti-
cum ad tranqvillitatem componendo , viasqve debitas a-
periendo .

S. VII. HECTICIS , TUSSIENTIBUS & PERI-
PNEVMONICIS prodest , item PHTHISICIS , vid.
Dolæum p. m. 50. ulcera abstergendo balsamumqve ac de-
novo vigorem addendo , egregie conducit , cum & inpri-
mis *diaφέγμων* procreet . In PALPITATIONE CORDIS
subito anxietates sedat Dolæus l. c. p. m. 55. DOLORES
& ROSIONES VENTRICULI it. VOMITUS Dolæus
l. c. p. m. 35. ab heroicā hac nostra medicina opprimuntur ,
quid in SINGULTU efficiat & qvantas ibi possideat vires
& Cl. D. D. Dolæus l. d. p. m. 35. & 47. ac ipse ante qua-
driennium non sine insigni animi admiratione in viro
qvodam Hanoviensi reapse expertus sum ; Similem exop-
tatum effectum observavi in DIARRHOEA immoda ,
ubi non modo fluxus sistebatur , verum etiam vires , qvæ
in dies magis magisqve deficiebant , restaurabantur .

S. VIII. Exc. D. D. Waldschmidius filiolum tri-
mum à prima nativitate langvidum FLUXU ALVI COL-
LIQVATIVO ad marasmum usqve extenuatum & pro-
deplorato habitum curavit gr. ii hujus nostræ Theriacæ in
Sirub. Corallor. non neglectis externis confortantibus ,
ceu

ceu in Ead. Disp. commemorat. Cap. V. p. m. 13. ac Dolæus
p. m. 35. In Dysenteria palmarium est remedium tum ad
malignitatem tum fluxionem compescendam ceu felicissi-
mè multoties adhibuisse novi virum de Rep. medical longè
meritissimū D. D.G. Francum & Incomparabilem Anato-
micum ac Archiatrum D. D. J.C. Brunnerum adde Excell.
D. D. Dolæum p. m. 52. qvibus omnibus pollicem præmit
plurima experientia suffultus Illustris Archiater Elect. Sax.
D. P. H. Erndelius. De COLICA PASSIONE Do-
læus p. m. 51. & qvidem HYSTERICA hoc anno tantum
venit, qvod tam intra qvam etiam extra corpus, in primis
si umbilico superimponatur, assumta Theriaca hæc nostra
Cœlestis mirum in modum juvet, cujus rei exemplum in
muliere qvadam honesta, qvæ hystericis passionibus valde
erat obnoxia, notum mihi est.

§. IX. Sic D. D. Waldschmid. l. c. cap. V. p. m. 14.
seq. eadem Illustrēm hystericā, præsertim instantibus &
fluentibus mensibus fluxu inordinato debilitantibus eam
curavit, ut inordinata illæ effervescentiæ sedarentur & va-
pores acres discuterentur. In EBULLITIONIBUS qvi-
busvis FEBRILIBUS, IN QUIETUDINIBUS INFAN-
TUM, in TUSSI CLANGOSA Conf. Ampliss. D. D. Do-
læum l. d. p. m. 36. In QVARTANIS SIMPLICIBUS
& DUPPLICIBUS Dolæus p. 66. In FEBRIBUS TER-
TIANIS in primis si maximè Θia volatilia admisceantur &
corpus tempore paroxysmi ad sudorem componatur, præ-
misso Emetico qvodam, laudabiliter suas repetita aliquo-
ties prodit vires, FEBRESQUE depellit. Non minus
catarrhis obicem ponit. In MORBIS STERILITATIS,
Dolæus p. m. 62. PUERARUM, contra TORMINA
ante & post partum, D. Dolæus l. a. p.m. 36. & 63. in FEBRI
LACTEA, RETENTIONE SECUNDINARUM, LO-

CHIORUM NIMIO FLUXU, veletiam eorundem RETARDATIONE; In MENSIMUM DEFECTU ac DECOLORATIONE, nec non molestissimo ALBO mulierum FLUORE; it. in ERÓMANIA seu dicto FURORE UTERINO, Expertiss. D. D. Dolæus l. a. p. m. 64. seq. In PLEURITIDE Dolæus l. c. p. m. 47. & Isteri Id. p. 65. pariter est præsentaneum medicamen in CALCULORENUM, id qvod docet exemplum Nobilis Matronæ ap. Cl. D. D. Waldschmid. l. a. cap. V. p. m. 14. qvod videatur. Ubi subiectum exemplum qvoddam in PODAGRA.

§. X. Et profecto tantus est usus præstantissimi hujus medicamenti, tamqve latè sese extendit ut si omnes morbos, qvorum somitem extingvit, nunc quidem recensere velim, pagellæ hæ non sufficiant. Qvare heic subiuncto & ad dosin genuinam describendam proprio. Qui ultiora cupit, adeat C. leberrimos praticos, qui de his copiosi sunt. In primis autem legi merentur Qvercetan. Greiffius, Waldschmid, Dolæus, Dohren &c. qui ex professio hoc laudabile pharmacum descripserunt.

§ XI. Paucis de eo ita Cl. Waldschmid. cap. 3. p. m. 7. Morbos deploratos & ferè incurabiles propellit, est qve instar panaceæ, cum vix in tota Rep. Medicari possit medicamentum, qvod in tam parva qvantitytam citò tutò, & minori cum molestia operetur, qvodqve omni ætati, sexui & complexioni conveniat, inqve omnibus morbis præmissis præmittendis securè assumi & adhiberi possit. Et p. seq. omnia his comprehendit: Ego sancte testari possum, me ejus vires semper deprehendisse potentes in VENTRICULI LANGVORE, vomitu, anorexia, cholera, fluxu alvi, colica, hysterica passione, scorbuto, hydrope, melancholia, hypochondriaca, catameniorum fluxu nimio, cal-

cule tam renum quam vesicae, podagra, catarrhis & quibus-
vis defluxionibus, cordis palpitatione, vertigine, apoplexia,
memoria debilitate, febris malignis & pestilentialibus,
variolis, morbillis, & quibusvis doloribus sive à causa inter-
na, sive externa subortis, qvod variis confirmare possum
observationibus.

C A P U T VII.

De Dosi.

§. I.

SI Medicus fiduciam ægrotantis erga se augere, benevo-
lentiamque, qva ipsum æger complectitur, sibi conser-
vare cupit, opera strenuo danda est, ut rationem habeat
maximam temperamenti, sexus, ætatis, aliarumque cir-
cumstantiarum & in primis naturæ, ne videlicet, si ratio
morbis admittat, pulverem præscribat, qui naufragia exci-
tat, si liquidis magis delectatur, aut pilulas suadeat, si idem
præstare potest suave quoddam & leniens electuarium. Sic
novi ego teneram mulierculam, qvæ, quotiescunqve pi-
lulis pro alvo cienda utebatur, non solum, summa cum
nausea illas ori ingesit, verum quoque creberrimi vomiti-
tus illas insecurti sunt, ut pilulas integras deglutitas aua
rejecerit.

§. II. Ut diligenter medicus hoc evitet, allaboran-
dum ipsi est, ut & ejusmodi medicamenta ægris præsertim
tenera textura præditis & à medicina multum abhorrenti-
bus propinet, qvæ natura optimè ferre potest, qvæque in
minori dosi assumta insignes effectus edere magnosque
morbos tollere possunt. Ubi profecto nullam medici-
nam in toto pharmacopolio habemus, de qua hoc dici ve-

re possit, nisi de THERIACA NOSTRA COELESTI,
qva non modo squalitate saporis, verum quoque assumptio-
nis parcitate se veluenter commendat. Illa enim est,
qva non ad integros scrupulos, ut pilulae, non ad drach-
mas, ut pulveres, non ad uncias, ut potiunculae &c. in-
tra corpus assumitur, sed ascendit dosis ejus a dimidio gra-
no, qva dosis recens natis convenit, ad quinque vel etiam
sex si contumacitas morbi postulat.

§. III. In dysenteria communis dosis est adulto tria grana
vel in forma pilularum propinata, vel in aqua aliqua ap-
propriata, v. gr. aqua Cinnam. Cydon. vel Syr. mastich. vel
aliis quibuscumque tandem sive pulveribus sive liquidis
appropriatis admisceri potest. Sic v. gr. ubi sudor provo-
candus est, grana duo, tria ad quatuor, pro ratione mor-
bi in aqua sive Card. bened. sive fumar. addito Spiritus C.
C. qj ad ʒ propinatur, si eundem effectum in forma pul-
veris desideremus, addi potest ʒ diaphoretic. gr. v. Cl.
Waldschmid. l. c. cap. 4. p. m. 12. ait: Exhibentur bujus pa-
nacea tum præservationis tum curationis gratia grana
tria vel quatuor contra quævis venena & omnes affectus
antea indicatos in forma pilulari vel in sirupo aliquo. Cu-
jus dosim secure ad ʒ usque morbo sic exigente augere po-
tes, quod proprio didici exemplo. Tantè est præstantia
coelestis hæc medicina ut vix illa detur, cum qua misceri
ejusdemque vires exaltari non possint. Quare reliquis
omnibus hanc præferendam esse merito dicimus, in ea-
que post Deum multum spei recuperanda labefactatae sani-
tatis, jure collocamus, ut anchoram salutis pronunciare
non dubitemus.

CAPUT VIII.

*De noxa ex ejus abusu vel usu
intempestivo.*

s. I.

Quoniam verò nostrā hæc medicina cœlestis cœlestem quoque producat effectum, teste quotidiana experientia, ipsique suus stet honos, & gloria sempiterna; nihilominus ipsis in incunabulis experta est commune omnibus novis & recenter inventis fatum. Habuit admiratores suos; habuit & etiamnum habet suos persecutores, osores, rosores. Multis salivam movit, plurimis billem: Et quod dolendum, quosdam quoque ex præstantissimis Medicis ita obcoecavit invidia, ut quicquid etiam de illius stupendo audiant effectu, adduci tamen non possunt, ut vel in desperatis morbis illa utantur, vel ipsius usum ægris saltim aliorum svasu concedant, ceu habent verba longiore vita dignissimi Archiatri Hassiaci D. D. Waldschmidii l. c. cap. i. in fine p. m. 3. Immo nostræ Theriacæ non ad eo videtur pollicem premere Expertissimus Dan. Ludovici diss. I. p. m. 195. seq. & 202. quod tamen cum grano satis accipiendum.

s. II. Ita sunt quod mireris, eheu non pauci, qui ipsam non tantum validè imminuere sed & de throno dignitatis deturbare conantur, dum plus detrimenti, quam commodi inferre, quin etiam ipsam mortem procurare prætendunt; ad quod probandum exemplis nituntur, quorum unum à Celsiberr. D. D. Dolæo in Ephem. obs. CXXXVIII. quod egregie pro ipsis facit, annotatum legimus his verbis: *Tertius excurrit mensis, quo miles à phar-*

ma-

macutices artis studioſo dono accepit grana x ij. Theriacæ cœlestis, qui colica laborans iſta x ij. grana unica vice aſſumſit, hinc in contumacissimam incidit alvi obſtructionem, ad quam referendam aſſumſit altero die purgans, à qvo paſſus hypercatharsin lethalem.

§. III. Verū enim verò ut commode respondere ad hæc possemus, ad duo in primis est respiciendum. Ac primum quidem ad pondus, deinde ad purgans qvod ad alvum referandam fuit aſſumtum. Qyod ad pondus attinget, quantum non videmus à nostro pondere in cap. 7. poſito multum declinare, illudq; longè excedere, inde autem non ſequitur Theriacam noſtram cœleſtem ē foro medico eſſe proſcribēdām. Etenim qvas non creat mo- leſtias vinum generofum, ſi eo qvis ſe ingurgitaverit ſuprā modum. Nonne corpus vacillare facit & ſpirituum animalium indifferentiam tollit? Nonne dolores excitat capitis, nonne langvorem & alia innumera mala inducit? Qvis inde concludet, Vinum propterea eſſe malum, & ex uſu hominum, qvo tamen vix carere poſſumus, excluden- dum & fugiendum. Diftinguiimus itaque inter uſum le- gitimum alicujus medicamenti & inter uſum illegitimum; Porrò aliud eſt malum qvod per ſe & abſolutē productum eſt, & aliud qvod per accidens.

§. IV. Ita präfantissima medicina, ſi terminos vel in pondere vel in modin applicandi excedimus, nocet, ve- rum accidentaliter. Novimus enim illud Hippocratis, dicentis in aph. 51. ſect. 2. πᾶς τὸ τολεμίου τῆς Φύσει. Sic Exc. D. D. Waldſchmid putat poſſe ſumī ad 38 l. a. cap. 4. p. m. 12. ubi addit: Nec ponderis hic per ſe fert präjudi- cium, ſufficere poſſe autumantium Theriacam vulgarem, & cœleſti illa non opus eſſe, cum vulgaris, qvod notari ve- lim

limin multis morbis mihi sit suspectus neque mihi solum,
sed & Præceptor meo Galeno narranti l. de Theriaca ad
Pisonem: Puerum ex vulgaris theriacæ assumptione eadem
adhuc nocte obiisse. Add. Hæchstett obss.

§. V. Qvod ipsum purgans concernit, existimamus eo potius inductam fuisse mortem, qvandoqvidem motum intestinum adauxit, glandulas excretorias nimis irritando & vellicando hypercatharsin inseqventem lethalem procreavit. Qvod si hoc Theriacæ absolutè & a-
πλως adscriberemus, injustissimi erga ipsam essemus. Nec est, qvod illam infamet plurima diversorumqve in-
gredientium copia atqve farrago, qvando potius chaos aliquod, rudem indigestamqve molem vocitare audent, huic enim objectioni post summum Virum Casp. Hoff-
mannum de medic. officin. & Immortales rei Medicæ
Duum Viros J. H. Meibom. ac Thom. Bartholin. in dissert.
de Theriaca egregiè ivit obviam Celeberr. D. D. G. Fran-
cus in sæpe laudata Epistola ad me p. m. 75. seqq.

Heic ergo nunc substitimus.

Benedicat autem divina benignitas, à qva omnia
bona descendunt, Coelesti huic nostræ medicinæ,
ut ægri vires ejus nobilissimas exoptatisimumqve
effectum experiantur, atqve agnoscant, qvanta tua
Archiatec animarum nostrarum sit bonitas, qvanta
clementia, tibiqve propterea gratias agant, qvas
debent maximas, tecqve in sempiterna secula
collaudent atqve concelebrent
nobiscum.

GEORGIVS FRANCVS,
EXPERIENTISSIMO VIRO,
DN. JO. DIETER HOFFSTADIO,
MED. CANDIDATO CONDIGNO,
AMICO A MULTIS ANNIS MELLITO
S. P. D.

Cic. de. Fin.
l. 2. s. 8

Um judicio disertissimi Romulidum rudem esse omnino in Poetis, aut certissima sit segnitia, aut fastidii delicatissimi; ideo subinde labra a teneris unguisculis prolixus e fonte istorum caballino. De multiferis fabularum plastris saltem hanc unam promamus, ubi

Lucret. V. 28.

— Tripectora tergemini vis GERYONAITAM affabre concinneque adumbratur, ut hec λειφαλού audiat, ibi τρισάματος, τριλοφος illuc, alibi ter amplius, rursum formæ triplicis. Videlicet egregio hoc commento vel trium Insularum Hispanicarum imperium: Vel trium ὄντων γένων fratum ὄντων γένων: Vel denique Trisulci fulminis tergeminam vim, urentem nempe terebrantem ac discutentem fabularum involucris, tanquam spario obvallarunt blandissimo.

Pace sacrorum Vatum rem ad forum prostrabamus Medicum, ibi est verus GERTON, sive Rex trium regnorum, que vulgari verbo VEGETABILIUM, MINERALIUM ANIMALIUMque nomine veniunt. Hec trilix sunt lorica, hac as triplex circa Medicum pectora! Hec scaturiunt fontes tergemini, veluti Permessidos unda, DIATECTICVS sc. CHIRVRGICVS atque PHARMACEVTICVS! Hi arcto fadere sunt juncti, nexusque indissolubili Medicum, velut alterum GERTONA, constrinxerunt. De hoc apposite

XIII. 201. Silius Italicus:

fœ-

Monstrum Geryones immane tricorporis, —
Cui tres in pugna dextræ varia arma gerebant:
Vna ignes fævos; alt altera pone sagittas
Fundebat, validam torquebat *tertia cornum;*
Atque uno diversa dabat tria vulnera nisu.

*Simillime Medicus e triplice armamentario, nempe e culmine
ac penaria cella, e myropolio sive narthecio, denique e ton-*
strina sive balneario instructus probe compareat, atque cly-
peatus oppido

Morborum omne genus, quorum si nomina quæras, *Joven. X. 219.*
Promtius expediam, quot annaverit Hippia mæchos,
Quot Themison ægros auctumno occiderit uno,
Eminus fuget, & cominus feriat. *TRIA porro ista OR-*
GAN'A amice conspirant, ac Gratiarum ad instar manibus
nexarum implicantur,

Columbatimque labra conserunt labris;
ut Cn. MATII, hominis eruditus, judice Agellio, in Mimiam-
bis mea faciam. Eo minus mirandum, quod qui uno, alte-
rove excellit, facilius ad totam possit pervenire Medicinam.
Ita multos numeramus CHIRVRGOS, qui in arte sua ita pro-
fecerunt, ut Doctoris axiomata suscinerint: Et e contra
multos Medicos, qui *χαραγμὰ* solide literarum consignarint
monumentis. Ita multi MEDICI ad Pharmaceutices stu-
dium gnariter contulerunt operam: Ac multi Pharmacopei
ingenii sagacitate ad solium Doctorum spectabile feliciter ad-
scenderunt. Habemus JOANNEM ZWELFFERVM e Palati-
natu Superiori, primo Pharmacopœum, dein Medicum
Viennensem clarissimum & scriptis famaque super aliora
notum. Probat acutissimi & πολυγλotte HENRICI SCRE-
TÆ a ZAVORZIZ, Amici, dum vivet, honoratissimi exem-
plum, qui e Pharmacopœo erast Medicus Scaphusensium fe-
licissimus, itidemque eliminatis scriptis famigerabilis. Vivit
ad huc CL^m atque Expertissimus Dn. D. JOH. PHIL. GIES-

WEIN, olim Pharmacopæus Gieffensis præstantissimus, bode
vero Archistar Hassiacus Butzbaci, quem gñaritas in arte
exasciata & suus Elodegus Medicus jure meritoqve nobilitat.
Nondum annus labitur, ubi in vicina Torgavia beate ad bea-
tos excesit Doctissimus Physicus Ord. D. D. ZACHARIAS
NEVCRANTZ, olim Artis pharmaceutica Culcor non vanus.
Ipse doctissimus Fridericus GREIFFIVS non solum inter
XXXV. Competitores Doctoratus Philosophici primum obti-
nuit locum; Sed cum deinceps in eo esset, ut honores Doctoris
Mercklin, in Medici ambiret, inter ipsum apparatum, ex voluntate Pa-
Linden, Ren. rentis, sententiam mutavit, cur amqve Pharmacopæa susce-
pit. Quin immo in Saxonia nostra interdum Pharmacopæos
simile esse posse Doctores Medicinae primum est ex DIVI AV-
GVSTI Elect. Saxon. Verordnung beyder Universitäten f. m.
412. ubi expressis verbis ita: So wollen wir auch / daß die Ap-
otheker / so nicht selbst Doctores in Medicina sind / und ihre
Gesellen / so viel die Materialien und Verfertigung der Recep-
tien anlange / dergestalt an die Medicos gewiesen werden &c.

Mercklin. l. a. Promam tandem unicum ex ITALIA exemplum JO. BAPTIS-
TÆ CORTESII, vastrorum doctorumque voluminum Conditoris
eximii, qui in pueritia barbitonioriam & balnearioriam
didicit artem, eamque in adultam usque exercuit etatem in
Xenodochio patrio: Ibi horis ab officio ordinario surrepti-
tius summo animi fervore Grammaticam primum, dein Phi-
losophie studia tractavit, breviqve adeo profecit, ut Assisten-
tis munus in eodem votoqew accepit. Tunc vero in Me-
dicina laurum Doctoralem impetravit, ac paullo post in Ly-
ceo patrio Anatomen & Chirurgiam publice cum applausu
docuit per XV. annos. Dein Mesime denuo Chirurgie pro-
fessionem ad XXXV. annos sustinuit, accepto interea etiam
Comitis axiomate. Tandem Bononiam rediit Professor decla-
ratus publicus, ibique etatis sua anno LXXXVI; Christi vero
et Isc XXXIV. obiit.

Quis

QVIS ergo TIBI, PRÆCELENTISSIME DNE.
HOFFSTADT, Medicina Candidate presignis, vi-
tio vertet, quod a pluribus annis non inglorius
artem colueris Pharmaceuticam, & Philo-Chemi-
cus exstiteris præstabilis; nunc vero studiis Philosophicis
imbutus, εγχειρῶσαι Anatomica exacte instructus, immora-
tus studiis Physiologicis, Pathologicis ac Therapeuticis, nec
infeliciter in praxi jam versatus, ad culmen honorum Me-
diorum adspicit. Maestri hoc Tuo ardore, ita enim poteris
τὴν πεφάλην τὸν ἐρανὸν περάστεν, ut Synesii verbis utar. Exauge
animum Tuum, & dibapho Doctoreo exornatus non tantum
inceps ait ad magis ardua, sed & gloriose gravare ad Ar-
tis incrementa maxima. Nil enim tam alte natura colloca-
vit, quo virtus non eniti poscit. Verisimum est illud Euripi-
deum:

Πόνος γὰρ ἐυηλεῖας παῖηρ.
Labor enim bonæ famæ pater est.

Alterumque Critie:

Μοχθεῖν ἀνάγνη Τάξις Θέλοντας ἐντυχεῖν
Necessum est ut laborent, qui volunt feliciter agere.

Probaisti hactenus nobis scientiam Tuam non incomposite, &
omnium calculum album meritissimo Tuo obtinuisti. Nec
est, quod invidorum metuas malivolentiam. Reete Dionysius
ap. J. Stobaeum Serm. XXXVI. f. m. 233.

Ἄεὶ τὰ σεμνὰ πάντα νέπτηται φέροντο.
Semper omnia præcellentia comitem habent invi-
diām.

Bene vale. Scrobo ὡς τάχισται museo meo Vitemberge & V. Eid.
Januar. cl. Ic. XCII.

Clare Machaoniis aulis, Phœbea propago,
Jam dudum egregiis annumerate viris,
HOFSTADI celebrande, modum dum ponere morti
Scis, ut ab arbitrio stent quasi fata tuò,
Non Phœbo satis est deductum sidere lumen,
Et radios placido composuisse sinu;
Ad tua fulgentes submittit lumina currus,
Ardentesque tibi subjicit ille comas.
Langvet, & ambiguum rigidus percurrit olympum,
Te splendente timens exeruisse caput,
Dum tua nunc calidis cœli mens ignibus ultro
Fulget, & æterno lumine tota micat.
Ingenii hoc opus est, celiqve parentis imago,
Qva superos æqvæs conditione Deos.
In cunctis natura favet, qvæ sidera liquit,
Et tibi, qvæ reliquis lèpe negata, dedit.
Ordinis inversi miramur tempora, mente
HOFSTADIUS cœlo frigidore calet.
Nunc tamen omisso rediit deferre calores
Phœbus, & ardenti laxat ab ore jubar,
Ut te sub Magni spectet tutamine Franci
Insolitum Divæ restituisse decus.

JO. GOTHOFREDUS BERGER, D.
ANAT. & BOT. P. P. WITENB.

HOFFSTADIUM geminâ qvod Numen sorte bœrit,
Et Medicus simul & Pharmacopeus erit.
Lætor, tē finxit per se Natura sagacem
Majus ut absolvias, dignus honoris opus.
Ne consiste via, qva te trahit ardor in ista
Incepto studio perge, Machaon eris.

Hæc gratulabundus apponit
C. J. WOLFART, D. CONSIL. & ARCHIAT.
HANOV. *Ad*

Ad

C L A R I S S . & E X P E R I E N T I S S . D . C A N D I D A T U M .

Theriacæ coelestis opus componere nosti,
Quis te id pro cathedræ posse docere neget?
Et quia fida' paras medicamina pluribus annis,
Quæ Sanos ægris restituere dies:
Nunc etiam Medicus scrutaris sedulus artes,
Judice me, gemino nomine Doctor eris.

f.

N I C O L A U S G Ü R T L E R U S , S . T h e o l . D .
Ejusd . & liter . human . in Illustri Schola
Hannov . Profess . Ord .

O Mansisset homo Coeli in Imagine gaudens !
Non opus insigni , quam Medicina docet ,
Theriacam Cœli curâ componere & arte .
Aft lapsus noster querere cogit eam ,
Ut cunctos tollat , qui vexant , corpora , morbos .
Quam jam dum prodis , prospera cuncta precor .

Amicæ gratulationis
ergo apposuit

F . M . C R A N Z . M . D O C T .

Cœlitus qvondam Medicina venit !
Cœlitus nobis reparat salutem :
Cœlitus , qvicqvid Medicus patrabit ,
Scandat oporet .
Semper hand est in Medico levare
Corpus ægrotum , dare membra sana ;
Nam eatà interdum male constitutum
Plus valet arte .

Illa COELESTIS Medicina nobis
Qvam refers HOFFESTATT , Meditrinæ Alumnae
Impiger , magnus decus artis , illa est
Omnium ad instar .

Phœ-

14

Phœbus æternum TIBI, Candidate,
Nomen, & laudes quoque pollicetur:
Et dabit Gallos Epidauri Honori
Plutimus æger.

Nobilissimo Dn. Cand. Respond. Dn. JO. DIETERICO
HOFFSTADIO, Amico & Convictori suo singulari
amore colendo hoc èpiwintov gratulabundus
accinere debuit
GEORGII FRIDERICUS FRANCUS,
Argent. M. Cand.

J 691
F 828 d

Cum das cœlesti Cœlestia Pharmaca scripto
Que mentem pariter ventriculumque levant.
Pharmacotheca Tibi duplex recluditur, illam
Hanoviæ, hanc cerebro more Biantis habes.
Quam benè convenienti Diti junxiſe Minervam,
Confiliad, breves addere posse manus
Tu populo Pean, tu Pharmacopola, quid inde?
Pharmacon & spirans Pharmacotheca cluis.

L. Mq; P.
PAULUS Hoffmann /
Med. Cand.

Q Vid posit CLARUS generoso HOFSTADIUS ausu,
Post bene res gentis exitus iste probat.
Nimirum insolitum lapsi videre laborem
Jam plures menses, quos abiisse juvat.
At nunc promeritum virtute, labore coronam
Præmiaque, o felix! ecce! dat una dies.
Vive igitur, multumque juva medicamine fessos,
Commoda, VIR CELEBRIS, multa fer arte Tua.

Viro Clarissimo, Experientissimo,
PN. JOHANNI DIETERICO HOFFSTADIO,
Doctoris insignia capessenti honoris ergo
posuit

J. D. CRAMERUS, Th. St.

(o) 20